

DUNÁNTÚLI HAZÁNK

Keresztény kisgazda- és földműves-párti politikai lap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pápa, Jókai Mór utca 16.
Telefonszáma: 14.
Előfizetési árak: egész évre 180 K, félévre 90 K,
negyedévre 40 K, egy óra 18-30 K. Egyes szám ára 2 K.

Felolvasó szerkesztő:
ZSILAVY SÁNDOR.

A keresztény kisgazda- és földműves-szövetség
hivatalos lapja.
Megjelenik minden pénteken és vasárnap.

„Hiszek egy Istenben.
Hiszek egy hazában.
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában.
Amen!”

Szemle.

Az időnkénti eljárás megszüntetésével és a többrendbeli amnesztia rendjét következtében, úgy látszik, ismét szabadban mozognak, úgy a fővárosban, mint a vidéken, azok a szülőbéréneek, kik a háború utolsó éveiben folytonos sztrájkokra ösztönöztek a munkásságot és elhívték Magyarországon az oly végzetessé vált bomlási folyamat, majd az ebből kicirázott kommunizmus esiről. A fővárosban ismét sztrájkol egy munkás csoport: a famunkások csoportja. Tizenhét fővárosi gőzvasúgi telepen szüntették be a munkát és csak abban az esetben hajlandók azt újra felvenni, ha a gyárak 30%-os fizetésemelést adnak nekik. Nagyon érdekes, hogy éppen a famunkások viszik a sztrájkmozgalomban mindig a vezető szerepet, aminek jórészt az az oka, hogyha ők beszüntetik a munkát, az esetben megbénul igen sok más gyárban a munka. Pedig a famunkások aránylag igen jól vannak fizetve a 17 koronás átlagos órabérrel. Vajjon melyik hivatalnok kap ennyit óránként? Igazán kíváncsiak volnánk, mi történne akkor, ha egy szép napon sztrájkba állnának mind azok a testi és szellemi munkások, kikre legelőször életfenntartási szükségleteik kielégítésénél a famunkásoknak is feltétlenül elegendhetetlen szükségük van. Mi történne, ha a földműves mindenkinek termelne, csak a famunkásnak nem; a polgárműveknek sütné kenyereit, csak a famunkásnak nem; a mézárús mindenkinek adna húst, csak a famunkásnak nem; az orvos minden beteget kezelne, csak a famunkást nem; a gyógyszerész mindenkinek adna orvosságot, csak a famunkásnak nem, — igazán kíváncsiak volnánk, mi történne akkor, hogyan sztrájkolna a famunkások csoportja, vagy talán éppen szakszervezete. Mert ha jogosnak vélik, hogy egy munkásosztály sztrájkba léphet a többi sok más osztályok kárára és rovására semmi másért, mint hogy ő valamivel nagyobb kenyeret kapjon a többiek mi-grövidítésével, miért ne volna jogos, ha a többi dolgozó osztály megtagadná attól az egytől a legelőször feltételeket is. Igazán kíváncsiak volnánk, mi történne, ha egyszer elkövetkezne a jogosulatlan sztrájkolókkal szemben ez az ideális retorzió? Vajjon mi történne?

„Csönka Magyarország — nem ország,
Egész Magyarország — mennyország!”

TÁVIRATOK.

(Saját tudósítónktól.)

A középpárt támogatja a kormányt.

Budapest, febr. 25.

(M. T. I. Magánjelentés.) Munkatársunk kérdést intézett a volt nemzeti középpárt egy tagjához aziránt, milyen alapon támogatják az egységes kormányzópartot, illetve Bethlen István gróf miniszterelnököt. A vezető egyéniség a következőkben nyilatkozott munkatársunknak: Mi azért csatlakozunk Bethlen miniszterelnökéhez, illetve az egységes kormányzópárthoz, mert ez a párt már nem egy osztály politikáját jelenti, hanem egyetemes nemzeti érdekeket. Ezeknek a szolgálatára hívott el bennünket Bethlen és amikor csatlakoztunk, tulajdonképpen Tisza István példáját követtük, aki hasonló viszonyok között ugyanezt cselekedte, amikor a háború alatt a Wekerle-párthoz csatlakozott, amelynek neve is más volt, mint ami az ő elveinek megfelelő volna, s a párt vezetési politikai ellenfelei voltak. Mikor is arról volt szó, hogy a nemzet érdekeinek megvédésére gyűljenek, Tisza István kész volt alárendelni magát pártjával egyetemben és csak mint közkatona működött. Támogatjuk Bethlen gróft minden erőnkkel, hogy a becsületes és hasznos munkát lehetővé tegyék. Éppen ezért előmozdítjuk egy olyan kormányzópártnak a létesítését, mely magában foglalja a nemzetnek minden rétegét és minden osztályát és amely legjobban tudja — szent meggyőződésünk szerint — biztosítani Magyarországot további újjáépítésének nyugodt munkáját.

Benes tárgyalásai.

Bécs, febr. 25.

A Reichs Post jelenti Prágából: A „Csasz” feltűnő formában tudósítást közöl azokról a tárgyalásokról, amelyeket Benes Londonban és Párisban folytatott. A lap jelenti, hogy Benesnek az a javaslata, mely szerint a szakértők londoni értekezletén a kisantant szakértői is részt vegyenek, nem talált elfogadásra.

Drágul a kenyér Bécsben.

Bécs, febr. 25.

(M. T. I.) Hivatalosan közlik, hogy a kenyér árát február 26-tól kezdve fel emelik 452 koronáról 480 koronára kilogrammonként.

Kriptaszagu

hullák, zörgő csontu politikai múmiák, letűnt dicstelen idők gyáván meghuny-nyászkodó gyászvitézei, a hűs fazekak körül ólálkodó, alázatos, hajtott hátú, ólomszürke képű mandátum-vadászok, a politikai szavazógépek, a rugóra járó parlamenti grammofon-szónokok, másznak elő, mint dohos pincék rejtett penészbogarai a beszűrődő napsugárra. Jönnek hosszú sorban, mint huhogó baglyok az éjféli harangkongásra, mint vijjogó keselyűk első prédára, mely a szemhatáron feltűnik. Jönnek oduikból, jönnek rejtett helyeikről, rozzant, ódon kriptáikból, — melyekre a megújuló idő a feledés százezermázsás közziklált hengeríté —, jönnek, hogy újból és újra boldogítsanak téged, ó nép, vérző testülednek, megvetett, lenézeti, semmibe sem vett, sokat próbált szerencsétlen népe. Hozzátok jönnek, jobbágy-unokák, mert szükség van ismét reátok, hozzátok jönnek bájjitallal, bűbajos szavakkal, csillogó ígéretekkel, fénylő cégekkel — melyeken még a fentek szaga érzik — hozzátok jönnek, hogy megnyerjék szavazatokat. Gyöngysorfüzérben csillognak majd az ígéretek, aranyos napsugárból szivárvány-színű festenek csodás délibábót elétek, melyekről majd a választások után kitérnek, hogy a gyöngysor hamis, s a délibáb is csak szappanbuborék volt.

Mágyar Nép! Szűkebb hazánk, kies Dunántúl becsületes, józanészű népe! a végzet ismét kezetekbe adta határozni saját sorsotok felett, rajtatok áll, hova fordítjátok a kockát: rejtérre vagy fekete-terre, jobb jövő, vagy a sivár múlt napjai lesznek-e felettetek felkelőben?

Vigyázzatok! Azok a sirból visszajáró kísértő szellemek, kik oly keveset törődtek veletek a múltban, kik elmene-kültek, vagy elültek árnyas, biztonságos helyekre akkor, mikor fejűk felett a vésszes villámok százezre sustorgott, azok nem változtak, nem okultak a múlt szörnyűségein, csak átvedlettek kriptáikban, csak ruhát, nevet, cégért cseréltek, hogy titeket ismét megtevésszenek, megnyerjenek előfogatnak politikai szekerük elé, melyen visszakocsizhassanak a magyar parlamentbe, melyből annakidején oly dicstelenül kimultak.

Ha jönnek, — mert jönnek —, kérdezzétek meg tőlük, hol jártak azalatt, míg a ti véretek a világ négy táján hullott; mit tettek, mikor itthon megindult a nemzetrontó bomlási folyamat; merre bujdosnak vagy üdültek, míg a ti földműves testvéreitek ezreinek megkínzott

teste magasztosította a kommün alatt nemzeti szimbolummá az akasztófát. Kérdezték meg, mennyire képviselték azokban az időkben a ti érdekeiteket.

Ne tévesszenek meg benneteket a „kisgazda”, a „földmives”, a „keresztény”, a „nemzeti” jelszavak, üres cégér ez csak, mely mögött a vérszivó poloskák alattomos hada lapul meg gonoszul és áldozatra vár.

Kezetekben van saját sorsotok kocája, töletek függ, miként vetitek el azt. Ha olyan párt embereire bizzátok jövőendő sorsotok intézését, kik mindenkor veletek és értetek dolgoztak, úgy diadal-

maskodtok, s e diadal a ti boldogságotok hozza magával, ha nem, úgy a kései bánat átka is a ti fejetekre fog szállani.

A Keresztény Kisgazda- és Földmives-Szövetség Politikai Pártjának zászlaja új, tiszta és mocsoktalan, nem a zugolyból előhuzott, a szennytől megmosott, toldott-foldott foltos zászló: ha ezt viszitek fennen lobogtatva diadalra, akkor ez a diadal a ti becsületes érzétek, nemes magyar szivetek, csorbítatlan erkölcsötök, tiszta, munkás kezetek diadala leend az ármányok minden poklán keresztül.

D.

A mi nagygyűlésünk.

A politikai népgyűlés.

Február 19-én, délután.

Zsilavy Sándor ügyvezető elnök megnyitó beszédének folytatása:

Hát, kedves barátaim, nem a program csinája a politikát, hanem az emberek, akiket odaküld a nép. A program nem minden, az emberek, akiket megválasztanak, akiket oda beküldenek, azok legyenek feltétlen becsületes emberek, azok legyenek a magyar néppel együttérző emberek és legyen meg bennük a garancia arra, hogy ha majd odaküldik, a jövőben is, azt a munkát végezze, amit a nép érdekében végeznie kell.

Ha valakinek észbe jutott, hát elment és politizált, ahogy neki jól esett, felelősséggel nem tartozott senkinek, de nem is vonhatta felelősségre senki. Ez azért lehetett, mert nem volt a politikuskok és azok pártjai mögött olyan szervezet, mely számon kérte volna minden lépésüket.

Én megvádolok egyeseket, hogy amikor a keresztény öntudat az emberek lelkeiben feltámadt, felelőtlenül felkorbácsolták az indulatokat, odaállították magukat mint a keresztény nemzeti gondolat megmentőit. Félve néztem végig ezt a felelőtlen munkát, mert már akkor sejtettem, hogy ha mindaz a sok ígérlet és szép szó meg nem valósul, mily óriási csalódás fogja érni a keresztény magyar népet.

Testvéreim! Nem az eszmékben, nem a keresztény és nemzeti irányban csalódtatok ti! Nem! Ti azokban az emberekben csalódtatok, akik az akkori néphangulatot kihasználva, kezükbe ragadták a hatalmat, s azzal csak visszaéltek, veletek, vagyis a keresztény, magyar nép érdekeivel s az eszmék megvalósításával mit sem törődtek, de annál többet törődtek a saját maguk önző érdekeivel!

Magyar testvéreim! Én, amikor a szövetséget megalakítottam, akkor sem ígértem semmit, nem ígértem most sem, csak annyit mondtam, hogy úgy, ahogyan a multban, ugyanúgy a jövőben is szívvél-lelékkel a magyar nép mellé állva, azok jogos érdekeiért mindent el fogunk követni, s vigyázni fogunk arra, hogy a jövőben lelketlen lélekkufarok a jóléki hiszékeny népet tévútra ne vezethessék.

Hisz ígérték nektek eget-földet; het-het-hat, megígérték, hogy a csillagos eget is le fogják hozni tinéktek! Mikor aztán az ígérőktől ígéreitek beváltását kértétek, köztük a csillagos eget, hát elővettek egy pislogó fagygyertyát, arra ráborították a mácsikszedő kanálát, s azt mondták: nesztek, itt a csillagos ég! (Általános derűtlenség, taps, felkiáltások. Ugy van! Ugy van!)

Nos hát, kedves barátaim, én nem így beszéltek és nem így cselekszem! De annyit mondok,

hogy a mi képviselőink reverzálist fognak nekünk, azaz tinéktek, tehát a szövetségnek adni arra, hogy mindenkor és mindenben a szövetség utasítása és határozata szerint fogják érdekeiteket képviselni, s nagygyűléseinken ideállítjuk őket, hogy számon kérhessük tőlük, miképpen sáfárkodnak az országházban és miképpen képviselik a ti érdekeiteket! (Felkiáltások: Rendjén van! Helyes!)

Ti tudjátok legjobban saját bajaitokat, ezért mi évenként kétszer megtartjuk nagygyűléseinket, melyeken jelen lesznek képviselőink is, s ha azt fogjuk látni, hogy valaki nem úgy képviselte érdekeinket, vagy látni fogjuk, hogy egyik-másik nem tette meg a maga kötelességét, akkor annak tudnia kell, hogy a hatalmat át kell adnia annak, aki becsületesebb, önzetlenebb, munkásabb nálánál a ti érdekképviseletetekben.

Miért volt a szociáldemokratáknak nagy a hatalma, s bár aránylag kevés tömeg fölött rendelkeztek, miért voltak mégis olyan erősek?

Mert ráeszméltek, hogy társadalmi, gazdasági szervezetük politikai párttá alakuljon, mert akkor kötelességének tartja minden egyes választottjuk, hogy szervezetének tetteiről beszámoljon.

Csak így lehet elérni azt, hogy képviselőink ne imbolyogjanak a politika útvesztőin minden irányítás és ellenőrzés nélkül, hanem igenis állandó szoros kapcsolatban maradjanak szövetségünkkel s ezen keresztül választóikkal.

A mostani választási küzdelem sok minden jegyben fog ám lezajlani. Ez a küzdelemünk a politikai téren nem mindenhol fog sikerrel járnai, azt előre is mondhatom! Sok ellenséggel fogunk találkozni, de a szövetségnek a tűzpróbát most kell kiálltani, most kell megmutatni, hogy akar és tud oly erőre vergődni, hogy megfőrdjön rajta az ellenség összes próbálkozása. (Felkiáltások: Ájunk elibe!)

Ha majd akkor, amikor a szövetség tagjait arra szólítjuk fel, hogy melyik becsületes jelöltre adják le szavazatukat, (Felkiáltások: Csak ő rájuk szavazunk!) ne vitatkozzanak, ne habozzanak, főleg ne tudálekoskodjanak, mert a vezetőség jobban tudja, hogy ki mellé kell állani, mint esetleg bármelyik, bármilyen lelkes tagunk, aki jóhiszemű, de esetleges egyoldalú véleményével, szűkebb látókörével könnyen tévedhet.

Eszembe jut itt egy hasonlat, amikor az egyszeri vándor elindult vándorútjára, s a nap hevében egy útszéli terebélyes tölgyfa alá feküdt pihenni, mely fa törzsére rácsavarodott tőkszáron egy nagy uritök csüngött. Elkezdett okoskodni, hogy még sem jól teremtette meg az Uristen a világot, amikor a hatalmas tölgy-

fára oly kis gyümölcsöt teremtett, mint amekkor a makk, s a gyenge tőkszárra meg azt a nagy tőköt. Amint így feküdt és tündődött, elaludt, s alig szunnyadt el, egy kis madár szállt arra az ágra, mely a vándor fölé hajolt, s leverte a makkot, amely ráesett a vándor orrára. A vándor fölriadt, s megnagyvással állapította meg, hogy mégis jól teremtette az Uristen a világot, mert ha most az uritök esett volna az orrára, az már aztán mégis csak nagyobb baj lett volna! (Taps és tetszés!)

Ma mindenféle pártszervezet felvénne a címébe a „kisgazda”, meg a „földmives” jelszót, sőt a hatásosság kedvéért a „keresztény” és „nemzeti” jelszót is, pedig kedves barátaim, ha tudnátok, milyen sok titkos cél húzódik meg a hangzatos jelszavak mellett, hát megborzadnátok tőle!

Ma egyik párt házasságot köt a másik párttal, egyik beolvad a másik pártba. Erre pedig csak azt mondom, hogy a lovat is össze lehet házastani a számmal, de ebből a házasságból bizony nem születik valami szép telivér paripa, hanem csak valami borzas öszvér (Élénk derűtlenség, tetszés), hát a pártokkal is csak ilyenformán vagyunk.

Ma egyedül a mi pártunk képviseli a fatu érdekeit, ma egyedül mi állunk a nép ítélőszéke előtt tisztán, mi nem változtattuk meg a nevünket, mi eredeti programunkhoz hűek maradtunk, s éppen ezért politikai pártunk is a szövetségünk nevét írta zászlajára.

Mi nem izgatunk más társadalmi osztályok ellen, mi céljainkat nem mások rovására akarjuk elérni, ellenkezőleg: testvérjaink nyújtunk minden becsületes keresztény és nemzeti alapon álló társadalmi osztálynak, melyek szintén a szebb, boldogabb magyar jövőendő megteremtésén fáradoznak.

Mi szívesen látjuk az iparos osztályt, mert nekünk velük is vannak közös érdekeink (Felkiáltások: Igenis vannak!), mi segítségére vagyunk a tisztviselő osztálynak, mert nélkülük az ország kerekét nem foroghatnánk, itt csak azt emeljük ki, hogy azok a vagyonos, gazdag tisztviselők, akik úgy sem fizetésükből élnek, adják át szerepüket és állami eltartásukat azoknak a többi szegény tisztviselőeknek, akik nyomorognak és erre igazán rászorulnak. (Általános helyeslés!)

A mi zászlónkra nagy betűkkel fel van írva az integritás, a magyar nemzet jogos, igazi álma, a nagy, dicső mult visszaszerzése, s a boldogabb magyar jövőendő megteremtése.

Azonban arra mindig vigyázni fogunk, hogy félrevezetve, a magyart, idegen érdekekért harcba többé ne vigyék (Felkiáltások: Soha! soha!), nekünk csak a saját hazánkért szabad a jövőben hadba menni, s ha majd a nemzet érdeke azt úgy kívánja (Ugy van!), s ha megfujják a riadót, igen, akkor ott leszünk mind egy szálig, s ünnepélyesen kijelentem, hogy akkor is, ott is, elől fogok menni, akkor is vezetni foglak benneteket, magasra fogom ott is tartani azt a háromszintű lobogót, melyre a becsület, s hazánk iránt való kötelességtudás van felírva. (Zajos taps, éljenzés!)

Programunkban követeljük a földbirtok-reform törvény becsületes végrehajtását (Élénk helyeslés!) s már is megnyugtathatlak benneteket, kedves barátaim, hogy erre nézve ígérteket kaptam úgy a miniszterelnök, mint a földmivélsügyi miniszter úrtól, s azt is megmondhatom, hogy készül egy új rendelet, mely szerint a gazdasági felügyelői állásokat szaporítani fogják és utasítva lesznek, hogy kivétel nélkül minden községbe szálljanak ki, akár múltak ilyen értelemben kérvénnyel az illetékes hatóságokhoz, akár nem. (Helyes! Helyes!)

Célul tűzzük ki Magyarország, illetőleg a magyar nép gazdasági megerősítését, ellenfétben azokkal az urakkal, akik 1867-ben egyenjogusították e honban a világ zsidait, s akik azt mondták, hogy a magyar paraszt csak annyi földet kaphat, amennyit saját maga megmunkálhat, de azt nem határozták meg, hogy az új zsidó honpolgár mennyi földet szerezhet. Ezeknek szabad volt korlátlanul magyar földet szerezni s így történelmet meg, hogy a magyar anyaföld ma már 65%-ig zsidó kézen van. (Közbeiktatások: Elég sajnós! Gyalázati!)

Mi azt akarjuk, hogy a korlátlan földszerezés kizárólag a magyar joga legyen (Úgy van! Ezt akarjuk!) s ha már a zsidóságot elfizni nem is tudjuk, azok csak annyit tarthassanak meg birtokukban, amennyit saját maguk megművelhetnek. (Zajos helyeslés és taps.)

Azt akarjuk, hogy ezután itt e magyar honban nekünk virítson a kikelet, nekünk énekeljenek az éneklő madarak, nekünk teremjen az aranykalászos róna, hogy a jövőben mi arathassunk. Mert amikor idegen érdekekért 1914 nyarán hadba vittek benneteket a magyar Himnusz dallama mellett, amikor azt is megengedték, hogy az addig eitiltott háromszintű lobogót is a kezetekbe foghassátok, azt ígérték, hogy majd ha a hádjáratot sikeresen végigküzditek, hazajöttök majd fáradságotok gyümölcsét learatni! (Közbeiktatások: Hazudtak nekünk! Csak a vérünk kellett!)

Hát igen, barátaim, ti véreztetek, a szép szál magyar ifjak kezeten, lábatlan jöttek vissza a harcterőről, vagy akik vissza nem jöttek, azokból vérbenfagyott hústömeg vált, hulláikon éhes hollók lakmároztak. Hány fiatal apának állott el a családjáért dobogó nemes szívének dobbanása, hány igaz magyarba fagyott bele a nemes forró magyar vér, hány árva, hány özvegy siratta és siratta ma is a jó édes apát, a hű férjet s amíg mindezek megtörténtek, addig igenis itt arattak! Arattak az idegenek, azok az idegenek, akik Galiaciából idevándoroltak, akik itt rögtön eljogjokhoz jutottak, akik papirbakkancsot szállítottak, akik a katonaság élelmiszer-szállítmányait elseftették, akik a hadiszállításon rettentéses vagyonokat szereztek, akik a hazát elárulták, akik megbontották a katonák között a fegyelmet, akik megcsúfoltak itt mindent, ami nekünk szentség volt. (Közbeiktatások: Gazemberek voltak!)

Arattak! Ezek arattak! S hogy a nép jogos bosszujától védjék magukat, kicsavarták a hős katonák kezéből a fegyvert s oda adták a félrevezetett, bekötött szemű ipari munkásság kezébe, elhitetvén velük, hogy azzal az ő érdekeiket fogják majd védeni, pedig a titkos cél az volt, hogy odaállítsák őket a nagybankosok, a nagyhasú gyárosok, a hadimilliomos potrohos zsidók védelmére. (Közbeiktatások: Becsapták őket is!)

Ezeknek is aratást ígérték! S amikor a forradalmat elvégezték velük, a munkásság is látta, hogy itt újra csak az idegen aratott, ugyanaz a zsidó, amely azelőtt is csak aratott. (Igaz! Úgy van!) A munkás pedig belefut a Tiszába, bele ment az ellenséges ágyú tűzébe, tönkrement testileg, lelkileg, úgy, hogy Isten csodája, hogy el nem pusztult teljesen.

Hát kedves testvéreim, ezentúl mi akarunk aratni, csak mi fogunk aratni s hogy úgy arathassunk, ahogy a magyar ember szeretne aratni csonka e hazában, ezért kell elvetni a tiszta, nemes magot, hogy az kikelve, meghozza a maga teljes gyümölcsét, a boldogságot, megelégedést.

A hatalom még mindig az ellenség kezében van. De nem sokáig danáznak már fejünk

felett. Mert nem lehet az, hogy a magyarok Istene meg ne segítse ezt a sokat szenvedett, becsületes magyar nemzetet, s hogy egyszer már fel ne virradna a mi hajnalunk is, egyszer már meg ne valósulna a mi álmunk is, amit oly régen óhaját e szegény nemzet. (Úgy legyen!)

De hogy ezt elérhessük, ahhoz nemcsak óhajra, hanem erős akaratra van elsősorban szükségünk. Erős akaratra, kitartásra és meg nem alkuvásra.

Éppen ezért, édes barátaim, emeljétek fel kezeiteket, s esküdjétek meg itt velem együtt, hogy mindhalálig hűek maradtok eszméinkhez s e szegény csonka hazának hűségesei fiai lesztek, Isten minket úgy segéljen! (Az egész hallgatóság esküre emelt kézzel felállt és esküszik.)

Most pedig, édes barátaim, úgy áldjon meg benneteket a magyarok Istene, mint ahogy eskütököt megtartjátok. (Felkiáltások: Úgy áldjon meg!)

Aki pedig árulója lenne édes magyar hazánknak és eszméinknek, annak ne adjon helyet ez a csonka haza földje, azt ne fogadja be még örök nyugalomra sem, s ne legyen nyugalma a lelkek sem soha. De áldja meg az Isten mind a két kezével mindazokat, akik e szerencsétlen hon felépítésén fáradoznak!

Úgy legyen! (Hosszantartó lelkes éljenzés, a szónokot nagy számban üdvözik, percekig ünneplik.)

A Dunántúl népvándorlása.

A tömegek özönlése Pápára és haza.

Büszkén leng a kibontott zászló!

A Dunántúl népének Vezére: Zsilavy Sándor hetekkel előbb szerény és becsületes szándéku levelet küldött a falu Népéhez, amelyben a *Földműves-Szövetség* tagjait gazdasági ügyeik letárgyalására Pápára meghívta.

Ugyancsak üzenetet küldött a *Falu Népének*, megüzenvén azt, hogy a kétnapos gyűlés másnapján, február 19-én délután *kibontja a Szövetség politikai pártjának zászlaját*.

És az *Üzenet* bejárta Dunántúl falvait, a Nép megmozdult. Napokon keresztül özönlöttek a tömegek Pápára.

Zalamegye népe oly tömegesen ment a gyűlésre, hogy Ukkon kiűn szerelvényt kellett beállítani. A folyton szaporodó tömeg február 18-án éjjel érkezett a pápai vasútállomásra, ahol a Vezér kiküldött rendezői várta a tömeget, de ott várta a Vezér is az ő rajongó magyar népet.

Hegedüs Árpád hirdető üdvözlö a Népvezért:

Vezérünk! Zsilavy Sándor! Elküldted üzenetedet a Dunántúl Népéhez, s ime: megmozdultak a falvak, itt vagyunk hívó szavadra!
Vezér! Fogd a zászlót, vezess és követni fogunk Téged!

Vezérünk! Fogadd szeretettel népeid üdvözlét a keresztény magyar nemzeti politikáért folytatott küzdelmeidben, s mi lelkesedéssel megyünk utánad!

S a tömeg lelkesedéssel éljenze, ünnepelte a Vezért, s megindult a néparadat, amely Pápa minden szállodáját megtöltötte, s a fegyülemllett tömeg alig volt elhelyezhető.

És február 19-én délután kibontotta a Dunántúl Népének Vezére a pártlobogót!

Örökké emlékeztető eseménye a Falu Népének, amidőn a hatalmas néparadatot felemelt kezekkel letette az esküt a Vezérnek, miután a Vezér már felesküdt a kibontott zászlóra. S a tömegek viharzó lelkesedése harsogta:

Úgy áldjon meg az Úr Isten, hogy a keresztény magyar nemzeti állameszméhez hűek maradjunk! Isten minket úgy segítsen!

S e pillanatokban a Vezér lerakta a keresztény magyar nemzeti politika szikla-alapját.

S ma a falu tömege Pápára tekint.

Tiborffy Zoltán.

A földbirtok vagyonadója új rendelettel szabályozzák.

A hivatalos lap f. hó 22.-iki számában a pénzügyminiszter elrendeli a földbirtok vagyonadójának mértékére nézve, hogyha az ingatlan 1914. év augusztus hó 1. óta visszerthes átruházás tárgya volt, az átruházáskor fizetett vételár összegét kell vagyonadó alapjául számításba venni. Azonban ebben az esetben sem szabad kisebb értékkel számításba venni, mint az alább következő táblázat mutatja: 1 koronát meg nem haladó kataszteri tiszta jövedelem esetén 3000 korona, 2 koronánál 3400 korona, 3 koronánál 3800 korona, 4 koronánál 4200 korona, 5 koronánál 4500 korona, 6 koronánál 4800 korona, 7 koronánál 5000 korona, 8 koronánál 5400 korona, 9 koronánál 5700 korona és így tovább a 20 koronát meghaladó kataszteri tisztajövedelemig, amelynél 9000 koronával kell számításba venniük.

Ez a rendelkezés csak általános irányelvül szolgál, amelynél feléle vagy felfelé módosításoknak helye van. A rendelet kiemeli, hogy az ingatlanok felszerelését mindenkor külön kell értékelni. A kertek és szőlők értékét arányosítás útján állapítják meg.

A házvagyon értékeltésére nézve ugyancsak az 1914 augusztus 1. óta kötött adásvételi szerződések összegét kell számításba vennünk, ha csak az átlagos forgalmi érték ennél nem kisebb vagy nem nagyobb. A községi belsőségek, illetve a városi ingatlanok értékét az átlagos tiszta hozadék huszszorosában kell megállapítani.

A „fehérgombosok” és a Simi.

Pár nappal ezelőtt érkeztem Pápa városába, nagygyűléstnkre, s hallottam, hogy 22.-én tartják a „fehérgombosok” ez évi jelmezesestélyüket, ahol előreláthatólag a város előkelősége is teljes egészében képviselve lesz.

A bálba én is elmentem, az álarcosok felvonulása igen kedves volt, sokan voltak, a hangulat rózsás volt, a tánc, mely a csárdással kezdődött, csak a jókedvet tükrözte vissza, a cigány jól muzsikált, láttam, hogy mulat mindenki, magam is jól éreztem magamat.

Jól esett látnom, hogy a zsidóság nem volt jelen, s igazán meglegedésemre szolgált azt tudomásul venni, hogy Pápa városának a lakossága is tud izoláltnan, zsidók nélkül mulatni, sőt jól mulatni.

Azonban alig hogy ezen gondolataim mellett elmélázva gyönyörködtem a fiatalos jókedvű táncosok sorain, a cigány „Wansteppet” kezdett játszani, s meghökkenve hirtelen fel-eszméltem, hogy hiszen ez nem lehet, a „Wansteppet” mint izlési tánc, kimondottan érzéki, a nagyvárosi barokból eredő zsidók által terjesztett erkölcsrontó tánc, hogy lett a táncrendben felvéve, hisz ez a tánc számúze van minden jobb izlési magyar mulatságból! Sok helyen megfordultam mostanság is, de Wansteppet nem láttam táncolni sehol...

Hova lettem csak azután a csodálkozástól, amikor a Wansteppnek végre-valahára vége lett... de... alig tudom leírni, — a zenekar a „Simit” játszotta!

A „Simit”!! a budapesti zsidó dzsungel szülőltjét, a legzüllöttebb büzös, erkölcstelen mulatóhelyek parkett táncát, melyre a „Jassz” banda szolgáltatja a zenét, s görbeorrú, karikás lábú zsidógyerekek és duzzadt száju, izzadságos, vöröshajú, elhízott Hebron rózsák magukat fülelrontó, a zenei érzékeket sértő, lüktető taktusaira!

Simi! Jassz banda! Hódítottát! S mintha elszédültem volna, vagy mintha a mennykő csapott volna belém, úgy álltam a terem közepén, s azt kérdeztem önkénytelenül, hogy kik is lehetnek hát a fehérgombosok, akik Simit táncolhatnak, azaz hogy csak táncolnak talán, mert a vendégsereg, amint aztán kissé feleszmé, láttam, ugyanúgy bámulva nézte velem együtt az egynéhány táncoló pár Simi erőlködését, mert bizony akárhogy is erőlködtek, a Simi nem ment! Azt a pesti zsidó dzsungelben mégis csak jobban tudják táncolni!

A Simi után, mely hála Isten a kevés érdeklődés folytán csak igen rövid ideig tartott, elgondolkozva a távozás mezejére léptem, s még ma is gondolkozom, s még sokat gondolkodom, de már annyit kigondoltam, s azt már le is írom, hogy ahova a zsidó nem mehet el testileg, hát elmegy szellemileg, ott megjelenik a zsidó szellem, mint itt is, „Simi” alakjában.

Márton Jenő
keszthelyi főtitkár.

LEGÚJABB.

Politikai találkozók.

Bécs, febr. 26.

A Neue Freie Presse jelenti Belgrádból: A szerb külügyminiszter kedden, február 28-án találkozni fog Pozsonyban Benes dr.-ral, hogy meghallgassa beszámolását londoni és párisi útjáról és viszont ő is beszámoljon bukaresti tartózkodásáról.

Lengyelországban kolera dühög.

Varsó, febr. 25.

(M. T. I.) Lengyelországban a keleti határ mentén 50—80 km. szélességben kolerajárvány ütött ki, mely naponként tömegesen szedi áldozatait a lakosság sorából. A kolerajárványt Szovjetországba hurcolták be.

HIREK.

— **Hős a hősnék.** Debreczenből megható hírt hozott a táviró. Háborus hőstelt jutalmazásáról szól a hír, ám olyan körülmények között történt a jutalmazás, amelyek a legszélesebb nyilvánosságot érdemlik. Botos András — szegénysorsu ipari munkás a hájdúvilág híres fővárosában — nem régen még mint annyi jó magyar legény, a háború poklát harcolta. Abban azonban kivált bajtársai közül, hogy vitézségben szinte senki sem mulhatta felül. József királyi herceg hadseregében alig vittek végbe annyi vakmerő hőstettel, nagy-szerű felderítést, alig mutattak annyi oroszláni bátorságot, mint ez az egyszerűszavú, de csillogó lelki magyar, mint Botos András. Volt parancsnoka a fenséges úr, azonban nem azért magyar ember, hogy a nagy háború elmúltával pompás katonájáról megfeledkezék. Annyira nem feledkezett meg József főherceg Botos Andrásról, hogy most, amikor tudomására jutott, hogy kedvelt bakaja szomorú viszonyok közé került, elhatározta, hogy segítségére siet Botos Andrásnak. És hogy a nemes lélekhez illően, nemes gesztussal közelítsen — Mária Terézia rendjének illetményeit ajánlotta fel. Azt hisszük, ehhez a cselekedethez nem kell kommentár. Maga a gesztus és a gondolat, amely ezt a kitüntetést nyújtja Botos András felé, a hős mozdulata, hős bajtársa segítségére.

— **Kislakások építése Pápán.** A lakásügyi miniszteri biztosság elfogadta Pápa város képviselőtestületének az építendő állami kislakások ügyében hozott határozatát, s így remény van rá, hogy a munkálatok hamarosan megkezdődnek. 28 kislakás (kétszobás, egyszobás) épül.

— **A rozsliszt új kiviteli illetéke.** A pénzügyminiszter elrendelte, hogy rozsból készült liszt vagy őrlemény kivitele alkalmával mázsánként teljsúly után 1000 K kiviteli illetéket kell fizetni. Ez a rendelkezés csak azokra a rozslisztzállítmányokra vonatkozik, amelyekre a kiviteli engedélyt a rendelet megadja.

— **Kényszerkölcsönök visszafizetése.** Mint értesülünk, a pénzügyminiszter a közeli napokban rendeletet ad ki, amelynek értelmében az ezer koronánál kisebb kényszerkölcsönöket visszafizetik azoknak, akik szegénységi bizonyítványt tudnak felmutatni. Az ezer koronánál nagyobb kényszerkölcsönöket pedig — amint az már köztudomású is — a kisorsolandó nyereségekkel cserélik be.

— **Esős időt jósolnak 1922-re.** Gabriel-abbé, a calvadori meteorológiai állomás titkára azt jósolja, hogy az 1922. esztendő igen sok esőt fog hozni. Jósoltát az 1835. évig vizsaszamenő statisztikai adatokra alapítja, amelyek szerint minden száraz év után egy nedves év következik, amelyet ismét egy száraz év követ.

— **Jegyzők táncmulatsága.** E hó 23-án tartotta a Griff-szálló dísztermében a pápai járás jegyzői kara ez évi bálját. A bál mondhatni elsőrendűen sikerült, a fényesen ki-világított nagy terem zsufozásig megtelt vendégekkel, kik között úgy a környék, mint városunk előkelő egyéniségeit igen szép számmal láttuk képviselve. A jelenlevők kivétel nélkül jól érezték magukat, a derült jókedv általános volt, s a fiatalág ugyancsak kivette a maga részét a táncból, csak úgy hullámozt a táncoló párok sokasága. A négyest 54 pár táncolta. A jókedvű vendégsereg kivilágos virradatig járta a szép magyar csárdást, mihez a zenét Horváth Karsci zenekara szolgáltatta. A mulató társaság csak a reggeli órákban hagyta el a termeket.

(M. J.)

— Tanítói illetmények rendezése.

A kultuszminiszter egyik rendeletében a tanítók illetményét a következőképpen szabályozta: Állami tanítókat és tanítónőket a XI—XIII., az állami övönöket pedig a XI—X. fizetési osztályba sorozzák szolgálati idő szerint.

— Emelkedik a rézgálic ára.

A rézgálic ára hirtelen emelkedett. Eredeti 250 kg. hordóban kg.-ként 75 K, kisebb mennyiségnél 76 K és másfél százalékos forgalmi adó.

— **Az italmérés és elárúsítás szabályozása.** A népjóléti miniszter rendeletileg szabályozza az italmérő üzletek tisztántartását és orvosrendőri ellenőrzését. Az italmérő helyiséget évenként legalább egyszer kell kifesteni és napjában kétszer szellőztetni, az ivásra használt edények tisztítására viztartót használni tilos, az ételek megvizsgálására évenként legalább egyszer hatósági orvost kell kirendelni. Intézkedik ezután a mellékelt helyiségekről és a hamis néven árukt egészségellen italokról, melyeket a hatóságoknak azonnal el kell kobozniok.

— **Országos borkiállítás.** A Magyar Szőlősgazdák Országos Egyesülete augusztus havában, mint ismeretes, országos szőlészeti és borászati kiállítást rendez. Amint értesülünk, a borkiállítással kapcsolatosan szőlészeti előadásokat tartanak, tanulmányi kirándulásokat, gép-bemutatót, majd kongresszust, ahol a szőlőmívelők, borkereskedők és az összefüggő ágak közgazdasági ügyeit, mint adó, vám, szállítás, hűtővírvény, munkáskérdés, stb.

— **Ének-egyleti táncmulatság.** A pápai Református Ének-egylet 1922. évi február hó 26-án (farsang utolsó vasárnapján) a Griff-szálló nagytermében jótékonycélu zártkörű táncvigalmat rendez. Belpép-díj személyenként 25 korona. Kezdeté esti 8 órakor.

— **Három milliárd korona pénzbüntetéssel** sújtott egy borsodmegyei főszolgabíró egy fa-nagykereskedőt azért, mert a cég engedély nélkül szállított külföldre nagymennyiségű fát. Ugyanis a törvény, az, hogy kiviteli engedély nélkül való szállítások mellett az elért haszonnak a tizszerezést kell büntetéskül kiróni. Jelen esetben a főszolgabíró megállapította, hogy a cég a szállításon 3 milliót nyert, ennek a százszorosa 3 milliárd korona, ennyit kellene a cégnek kiszorolnia. Ha terhelt ez összeget megfizetni nem tudná, vagy rajta azt behajtani nem lehetne, hát 20 napra terjedhető bezárásra ítélték. Így azután már csak természetes, hogy a cégtulajdonos úr inkább ül 20 napig a hűvösön, mintsem a rettenetes nagy pénzbüntetést megfizesse.

— **Meghalt egy 105 éves asszony.** Kecskemétről írják: A minap meghalt özv. Barta Józsefné szül. Tóth Anna. Életének vége felé már maga sem tudta biztosan, hogy milyen idős, de gyakran emlegetett a mult század első felében történt eseményeket, melyeknek mint „gügyögő” gyermek szemtanúja volt. Ezekből következtetve körülbelül 105 éves lehetett. Már negyven éve özvegyen élt Alsószentkirályon. Gyermekei közül csak két leánya van életben. Sohasem befejeskedett. Tizenegy unoka, huszonhárom dédunoka gyászolja.

— **Románia belső forradalom előtt áll.** Az összetakolt „nagy Románia” amilyen nagy területet harácsol össze, éppen olyan gyenge annak a belső szervezete. A kormányok nem bírnak rendet teremteni s állandó a feszült helyzet a kormány és a különféle társadalmi vagy nemzeti törekvések között. Most az anlant hívei azzal vádolják Bratianut, hogy németbarát politikát folytat. Diplomáciai körökben komolyan foglalkoznak azzal, hogy Románia nagy fordulat előtt áll.

— **Kommunista zavargások Olaszországban.** Az olasz nemzeti párti fascisták és a kommunisták között több véres összeütközés volt. Speria város polgármesterét, aki egy megölt fascista temetéséről tért haza, a kommunisták megtámadták és négy revolverlövessel megölték. Házát felgyújtották. Csapatokkal megerősítették, a városban az összes bolthelyiségeket bezárták.

Tőzsde.

Berlin: 2'28.	Newyork: 512.
Milánó: 25'95.	Pága: 9.
Budapest: 0'74.	Zágráb 1'55.
Varsó: 0'13.	Bécs: 0'10.
Osztrák bélyegzett: 0'09.	

Valuták:

Napoleon: 26'50.	Dollár: 698.
Francia frank: 63'50.	Német márka: 3'37.
Lira: 34'90.	Rubel: 0'51.
Font sterling: 3090.	Szokol: 11'95.
Dinár: 8'45.	Lengy. márka: 0'20.
Lei: 5'23.	

Terméngyőzsde:

Buza, tiszav.: 2574.	Buza, fejm.: 2565.
Rozs: 1835.	Takarmányárpa: 1900.
Sörárpa: —.	Zab: 1780.
Tengeri: 2225.	Köles: 2000.
Repce: 3400.	Korpa: 1350.

Szerkesztő: Dienes Sándor.

Laptulajdonos: Zsitavy Sándor.

Pápa, 1922 Főiskolai könyvnyomda.